

ЗВЕРНЕННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

до народу України з нагоди п'ятої річниці прийняття Декларації про державний суверенітет України

Шановні співвітчизники!

П'ять років тому, 16 липня 1990 року, Верховна Рада України, виконуючи волю народу до побудови вільної незалежної держави, схвалила доленоносний документ — Декларацію про державний суверенітет України. Декларація визначила долю і майбутнє всього українського народу, проголосивши новий підхід до розуміння статусу України в системі міжнародних відносин.

На Всеукраїнському референдумі 1 грудня 1991 року народ підтвердив правильність вибору і остаточно вирішив питання про державну незалежність України.

Верховна Рада занепокоєна народом України, що основні засади державного устрою України, проголосовані в Декларації, не підлягають передгляду. Ми маємо всіляко оберігати і відстоювати головний принцип побудови нашої держави — принцип народовлада, формування органів влади народом, створювати умови для зовнішньої політики народу. Лише така держава може вважатися демократичною.

Нам необхідно ще багато зробити для остаточного втілення в державне життя проголосованої Декларації принципу розподілу влад — принципу, який має дати гарантію від узурпації влади.

Виходячи з положень Декларації, ми і надалі будемо працювати над створенням міцної економіки, побудованої на рівності всіх форм власності, реформувати роль держави в економічних відносинах таким чином, щоб

держава брала під захист права і свободи громадян, не обмежуючи при цьому приватний інтерес та ініціативу.

Ми зобов'язані посіданою відстоювати територіальну цілісність, недоторканність кордонів України, забезпечувати неухильне дотримання на її території законів, правопорядку, вести рішучу боротьбу із злочинністю. Ми маємо створити умови для збереження національного середовища, всеобично сприяти вільному культурному і духовному розвитку народу України. Наша мета — створення суспільства, яке б гармонійно поєднувало інтереси держави і людей.

Зрозуміло, що реалізувати ці завдання можна тільки через консолідацію зусиль усіх верств населення в ім'я реального суверенітету України, тільки через натхненню праці кожного, тільки через зміщення дисципліни, порядку, організованості. Лише за таких умов можна подолати кризові явища економіки, нестабільність споживчого ринку, зберегти громадянський мир і злагоду, досягти піднесення добробуту людей.

Вітаючи всіх з п'ятою річницею прийняття Декларації про державний суверенітет України, Верховна Рада України підтверджує свою рішучість і надалі робити все можливе для її втілення в реальне життя і закликав всіх громадян наполегливої держави зробити гідний внесок у вирішення цього історичного завдання.

М.Кіль.
14 липня 1995 року.

Оле́сь ГОНЧАР

Непоправної втрати зазнала Україна — відійшов у вічність її великий син, патріарх української літератури, геніальний майстер слова, видатний громадський діяч, академік, Герой Соціалістичної Праці, лауреат Державної премії України ім. Т.Г.Шевченка, інших державних премій Олеся (Олександра) Терентійовича Гончара.

О.Т.Гончар народився 3 квітня 1918 року в селі Сухий Кобеляцького району Полтавської області. У 1938—1941 рр. навчався на філологічному факультеті Харківського університету. В 1941 р. добровольцем пішов на фронт.

Після закінчення Дніпропетровського університету наставав в аспірантурі Інституту літератури АН України, працював головним редактором журналу «Вітчизна». В 1959—1971 рр. був головою правління Спілки писемників України. Упродовж десятиліть очолював Українську Раду Миру.

Уже перший роман О.Гончара «Пропагонісі» приніс широку славу авторові і всій українській літературі. Він перекладений на багато мов світу і витримав понад 150 видань.

О.Гончар був дуже чутливим до суспільно-політичних і духовних процесів, і це завжди вчасно і на високому художньому рівні відобразував у своїх романах та повістях, які мали широкий резонанс в Україні, а також за межами: «Людина і зброя», «Гронка», «Собор», «Циклон», «Берег любові», «Твоя зоря», «Бригантина» та інші.

У цих творах О.Гончар на повну силу свого таланту викриє культу особи, визначив шляхи і наряди сучасної цивілізації, відтворив моральний і духовний світ, з яким людина пішла до третього тисячоліття. Його роман «Собор» піднісся над сірим безпідзиртям того часу, і, як символічний дзвін, забив на сполох, відкриваючи про необхідність духовного відродження нації.

Непримінна значущість доробку Олеся Гончара полягає в тому, що писемник наблизив сучасній день України, який повернуто історичну пам'ять, її власне минуле, а відтак і право на суворе рішення і вільне майбуття.

Адміністративно-партийна система не раз брутално мстилась О.Гончареві за його правдиве слово. Життя і творчість О.Гончара яскраво відтворюють драматичну долю українського писемника в умовах тоталітарного режиму.

О.Гончар був іскривим уособленням українського національного характеру, глибин історичної свідомості, духовності. У своїх творах він завжди орієнтувався на найвищі світові критерії та ідеали. Саме зважаючи на це, народ назвав його своїм відмінним національним писемником. Водночас він дістал і широке міжнародне визнання, його було обрано Почесним доктором Альбертського (Едмонтон) та інших університетів.

Оле́сь Гончар був світоглядом української нації, з його іменем пов'язані найзначенніші національно-відроджувальні поїзд.

О.Гончар добивливо ставився до молодих обдарованих літераторів, він виховав їхні покоління талановитих писемників.

Світла пам'ять про Олеся Гончара — великою писемництвом, видатного громадського діяча, чуйної і прекрасної людини, широго друга наців залишилася у вічній пам'яті українського народу, в серцях рідніх, дружів, мільйонів читачів.

Л.Д.Кучма, О.О.Мороз, С.К.Марчук, Д.В.Табачник, І.Ф.Кураст, О.М.Ткаченко, О.Д.Юмін, В.П.Пустовойтенко, М.В.Косін, Б.О.Ліпінський, Л.Г.Косаківський, Б.С.Патон, Ю.М.Мушкетік, М.І.Залузяк, А.Т.Авдієвський, Д.М.Гнатюк, І.М.Дюбля, І.Ф.Драч, М.Г.Жулинецький, П.А.Загребельний, М.З.Гутровський, Б.С.Зреаріз, С.П.Колесник, З.В.Кулик, О.В.Луць, Ф.Т.Моргун, І.М.Новіченко, М.Л.Онуфрійчук, Д.В.Павличко, П.П.Толочко, П.Т.Троїнська, В.М.Чорновіл, М.М.Яковіна.

Парламентська хроніка

Ще раз увільнили. Ще раз призначили

Денне засідання 14 липня

Народні депутати продовжили обговорення постанови Верховної Ради України щодо пасумків роботи спеціальної депутатської слідчої комісії, яку передірала Генеральна прокуратура України. Колізія, що виникла після відомого указу Президента України про призначення виконуючими обов'язки Генерального прокурора Владислава Дацюка, якого парламент звільнив від керівництва Генпрокуратурою, змусила депутатів знову після повернутися до цього питання.

По суті, це був перший, але, певно, не останній випадок після підписання Конституційної угоди, її статті по-різному читають в Адміністрації Президента і у Верховній Раді. Як стало очевидним з указу про постанову, кожен вважав себе істинною в останній інстанції.

І все-таки після тривалих дебатів депутати прийшли до висновку, і на мою думку, цілком логічного, що трактують статті того чи іншого закону має право лише Верховна Рада. Тому парламент проголосував за прийняття постанови про туамачення статті 44, пункт 19, і статті 17 Закону «Про державну владу і місцеве самоврядування в

Україні». Визнано неможливим використання діалогу на посаді Генпрокурора, тимчасово зупинено діяльність колегії Генпрокуратури до формування її на пропозицію призначеної Генпрокурора.

Потім на рейтингові голосування було поставлено три кандидати. Найбільше голосів набрав Васильєв.

За покладення на нього обов'язків Генпрокурора проголосувала більшість депутатів. Тепер справа за тим, чи зможе він приступити до іх виконання. Адже не висловлено, що команда Президента України знову витягується Конституційну угоду по-своєму, і тоді з'явиться ще один указ, який суперечить постанові Верховної Ради. Іще добре, коли це буде не нове протистояння між законодавчою і виконавчою владою, а лише наслідок відомого вислову: «де два юристи, там три думки, і всі правильні».

Затім парламентарі почали розглядати та обговорювати комплексної програми розвитку паливно-енергетичного комплексу України в первинному членінні. Щодо оцінки, то думки лунали різні. Одні депутати хвилювалися, що з вітlenням у житті Україна все одно не матиме гарантій на повну свою незалежність, а інші,

навпаки, вважали, що тоді вона стане аж надто незалежною. Тобто знову в обговоренні важливого питання відчувався прісмак політики, яку сповідають депутати різного ідеологічного спрямлення. І все-таки більшість парламентарів підійшла до програми прагматично. Законопроект склавено в першому читанні, відповідним комісіям і Кабінетові міністри дотриманося його з урахуванням пропозицій і зауважень і подати на розгляд четвертій сесії.

Ратифікувано також структурну угоду між урядом України і Експортно-імпортним банком США, через який ітимуть кредити в Україну. Внесено також зміни у правила застосування Закону «Про оподаткування прибутку підприємств».

На закінчення пленарного засідання Голова Верховної Ради України Олександр Мороз підсумував роботу третьої сесії Верховної Ради України.

Парламент прийняв також відповідне звернення у зв'язку з п'ятою річницею проголошення Декларації про державну незалежність (суверенітет) України.

Василь ТУГЛУК.

У комісіях Верховної Ради України

Члени Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією взяли участь у роботі Всеукраїнської науково-практичної конференції «Організовано-правові проблеми економічної безпеки України та кадрове забезпечення їх вирішення», яка відбулася у Львові з ініціативи Львівського інституту внутрішніх справ при Українській академії внутрішніх справ за сприянням комісії і МВС України.

Учасники конференції визнали за необхідне найближчим часом виробити загальнодержавну стратегію та систему боротьби з злочинністю, а також вжити заходів для підвищення рівня та результативності законодавчого і, особливо, кадрового забезпечення ефективної боротьби з усіма напрямами.

Комісія з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення

діяльності депутатів розглянула зауваження народних депутатів до проекту закону України «Про відкликання народного депутата України». Після доопрацювання він буде внесений на розгляд Верховної Ради у другому читанні.

Розглянувши депутатський запит народного депутата України В.Б.Брита щодо підготовки та внесення на розгляд Верховної Ради питання про призначення нововживаних народних депутатів, які не перейшли на постійну роботу до Верховної Ради відповідно до статті 13 підписаної 8 червня 1995 року Конституційного договору між Президентом і Верховною Радою України, комісія відповіла звернувшись до депутатів, які не перейшли на постійну роботу, протягом місяця оформити трудові відносини з Верховною Радою, дотримуючись вимог законодавства та

ПРЕС-СЛУЖБА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Священний Синод І вища Церковна Рада Української Православної Церкви Київського Патріархату згідно змісом сповіщає, що 14 липня 1995 року о 20-й годині на 70-му році життя у Бозі спочину Святійший Патріарх Київський і всієї Русі-України **ВОЛОДИМІР (Романюк)**.

Священний Синод закликає єпископат, клир та мирян Київського Патріархату віднести цю молитви за спокій душі спочинку Святійшого Патріарха ВОЛОДИМІРА.

Чин поховання відбудеться у Свято-Володимирському соборі м. Києва 18 липня, у вівторок. Початок об 11-ї годині після Божественної літургії.